EXpediret, ut *haeresis ista* & autores eorum de Bohemia & Moravia præfatis *eradicarentur* omni modo. Sed *non video, quod illud unquam bono modo fieri possit, nisi prædicta Romana curia prius ad ipsos veteres mores & consuetudines laudabiles reducatur.*

Hussitas non quieturos, nisi Ro. curia emẽdata.

Quia lege cavetur, quod à capite emenda sit ratio. Et *dum caput ægrotat, cætera membra dolent.*

Adhibeatur igitur, quantum possibile fuerit, bona & sollicita diligentia in ista felici congregatione aut *synodo generali*, ut schismate & *abusibus* supra dictis penitus *resecatis* fiat perfecta unio in ipsa universali Ecclesia: Et detur cum hoc ordo, ut reserventur & immobiliter *observentur* per officiales dictæ curiæ, omnes & singulos, *pristini boni mores*, prout fieri consuevit antiquitus tempore unionis, antequam schisma illud inchoaret.

Urgetur Reformatio curiæ Ro. in Concilio Const. conficienda.

Pristini boni mores revocandi ope Concilii Const.

Quod præstante Domino fiet, si *bonus ordo in ipsa synodo* apponatur, omni amore, favore, timore, odio & rancore semotis.

CAPUT XXX.

Impensissimum desiderium Reformandæ curiæ Ro.

QVid tandem vult dicere, quod *sex vel octo personæ* præcipuæ, per quas aguntur talia *in eadem curia* propter eorum *avaritiam*, quæ est *insatiabilis*: Quia ut dicit Salomon: *Avarus non satiabitur*: A vero in totius communitatis Christianorum grandissimum dispendium audeant excedere: Et quod tota ipsa communitas, *talia dissimulando*, illorum *protervia* non resistat, sed videantur sibi faciles & *consentientes*? Saltem Deo sunt de hoc finaliter responsuri. Et tunc videbunt, an prosint eis *somnia* sua.

Avaritia insatiabilis causa omnis mali.

Dissimulantes notantur, Consentientes reprehenduntur.

Deo reddenda ratio.

Et quia omnis *Christi actio, nostra* debet esse *instructio*: *Christus* autem manibus propriis *mensas nummulariorum evertit*, & impios *sacerdotes ementes & vendentes columbas in templo eliminando* illos flagellavit, asserens: *Domus mea domus orationis vocabitur*, designans, quod *Simoniaca rabies & avaritia sacerdotibus & Dei ministris prorsus aliena esse deberet*: Igitur, vos Patres optimi *in prædicto concilio* Spiritus Sancti gratia insimul convocati, sic & vos *mundetis templum Domini de istis avaris proxenetis, & cucullaris sacerdotibus, qui sic vendunt, & autores sunt, ut vendantur Ecclesiastica dignitates*, & alii inferiores tituli hujusmodi, qui dignis & bene meritis debentur, nec convenit super illis pecuniam stipulari, aut eos pactis illicitis intercedentibus venundari.

Christi perpurgatio tẽpli Hierosolymitani exemplum ponitur novæ emendationis.

Patres Concilii serio admonentur ad purgãdam Ecclesiam.

Sed cavete bene vobis, quia dictum est: *Omne simile, diligit suum simile & malus malum qualitercunque supportat*: Ne forsan etiam ob hoc *vitium Simoniæ* in aliquibus vestrum latitans hos *avaros curiales* in illo propterea in dispendium totius Christianitatis ulterius foveatis.

HERMANNUS vonder Hardt.

Lectori S.

PRecibus ac impensis votis claudi decenter præsentem PETRI DE ALLIACO CARDINALIS librum, quisq; pervidet. In *Codice* tamen *MSCto* AUGUSTISSIMÆ BIBLIOTHECÆ CÆSAREÆ VINDOBONEN-

BONENSIS annexa superioribus aliqua, quæ à præsenti opusculo fere aliena videantur. Uti in MSCtis veteribus absque distinctione aut novi libri indicio multa sæpe cumulata apparent, solertis lectoris judicio discernenda. Ne tamen quid omisisse videamur, quod ad historiam pertineat, hic ea subnectere placuit. Quod si conjecerimus, ad superius *Alliacenum opusculum*, Parte VI. exhibitum, hæc esse referenda, augurium fortassis non vanum paritas tractationis & styli argumentique exacta similitudo arguent.

De Papa Johanne XXIII. quod pro vero Papa non sit habendus: Deque boni Papæ characteribus ac virtutibus.

Nunc peto, amantissime Pater, ut aliud dubium mihi velit vestra dilectio reserare. Ecce enim jure vetussimo, veteri, novo & novissimo, *electio summi Pontificis* spectat *ad collegium Dominorum Cardinalium*, ita, ut saltem duas partes illorum illum habere oporteat, qui se asserit electum in Papam, quod non negatur: Numquid ipsi Domini Cardinales pro metu eorum ac præter & contra jura hujusmodi possunt eligere aliquem voluntarie, homicidam vel aliter notorie criminosum, irregularem, defectuosum, seu aliàs inhabilem ad papam? Quia forsan allegabunt, ad justificandum & colorandum factum eorum, quod recognoverint, illum esse bonum temporalem, quia forsan erat expertus in factis armorum, & scivit bene exactionare subditos, nec non collectas instituere, gabellas augere, & plura facere, quæ nec spiritualibus congruunt, nec adhærent: Aut quod elegerint aliquem importunum, qui per fas & nefas efflagitabat electiones & vota eorum, ut quilibet præficeretur in Papam. Et ita factum extitit, ut frequentius importunitas vincit, & Papa efficitur.

Pretexto electi mali Papa.

Et quid ibi subditis, scilicet omnibus Christianis, sit salubrius consulendum, aut objiciendum illi ut Papæ, vel non, vel quid faciendum?

Certe, frater carissime, quod hæc res nimis sit ardua, & vehementer excedat exiguas vires meas, veluti tenebrosa aqua in nubibus aëris, ideo te remitto *determinationi concilii generalis* in proximum colendi, & quid ibidem tibi dicetur, incunctanter observa.

Verum quid sentiam in ea parte, fiducialiter tibi revelo: *Non puto, quod* sit ille *verus & canonice electus Papa*, imo *à Christianis non* sit *pro Papa colendus* vel habendus.

Neque in papatu tali eum temporis longitudo confirmat, quod sit verus Papa. Quia tempus non inducit obligationem. Hoc utique sane ab intelligentibus elicitur ex *dist. 23. cap. 1. dist. 8. cap. 9. Decretal. lib. 1. tit. 6. cap. 6. Clement. lib. 1. tit. 3. cap. 2.* & aliis canonibus & juribus multis.

Hoc etiam totum confirmat, quod *summi Pontifices non debeant esse lucrosi*, nec belligeri, neque exactores importuni, aut publica seu spiritualia temporalibus postponendo: Sed contra, quia sancti per fidem vicerunt regna. Nec debent esse avari, imo largi: Quia beatius est dare, quam accipere, & hilarem datorem diligit Dominus, & eleemosynarii & benigni, non venditores Ecclesiasticorum titulorum, sed ita gratis, dignis & bene meritis cum bono temperamento conferre, ut ipsis congruat illud: *Fidelis & prudens, quem Dominus constituat super familiam suam.* Et quia temporalia sunt accessoria spiritualibus, & non contra.

Boni Papæ virtutes.

Et

Et quid cum tanta solennitate eligetur in Papam, ut habetur in jure? Si ad acquirendum temporalia bona per cœtum Cardinalium in Papam eligi posset: Et talis omni jure Papa esset colendus. Cujus tamen defectus quoad illud essent notorii seu manifesti. Tunc utiq; quilibet capitaneus gentium armigerarum, strenuus & sagax in illa arte, ut quilibet industriosus mercator, vel alter similis, in Papam per ipsos Dominos Cardinales ipsis solennibus, jure utpote superfluis & inutilibus omissis vel non servatis, eligi posset. Quod certissime nullatenus est credendum propter absurdum. Non enim esset honestum, quod agricola callosis manibus sacra tractaret, neque pannosus fuliginosus esset circa sacra, ut dicit Philosophus in Politic.

Sic non decet, aliquem esse Papam, & ea, quæ spectant ad ipsius officium nescire, aut scire, sed nolle formaliter exercere.

Stat igitur illud, quod rarò finiantur felici exitu, quæ debito caruere principio.

Et hæc sit tibi responsio mea, super qua me nolo amplius dilatare. Bene dixisti, amantissime Domine mi, & bene contentor de tuo responso mihi gratissimo, proinde tibi gratiarum actiones refero, corde & animo. Dominus sit tecum, teque custodiat in æternum.

Illa sunt, quæ ad *opusculum Aliacenum De difficultate Reformationis in Concilio Universali* supr. *Parte VI.* pertinere videantur, uti sub finem illius libelli monuimus. Subnectuntur porro aliqua in eodem *Codice MSCto CÆSAREO VINDOBONENSI*, quæ pro ultima *conclusione* præsentis operis Alliaceni, hac Parte VII. exhibiti, haberi possent. Neque verò nostrum fuit loco movere. Sunt autem hæc:

Sincera Contestatio Petri de Alliaco Cardinalis de impenso suo publicæ rei, sacræ & civili, in Ecclesia & Imperio, optime consulendi studio.

ET quia, dum currus catholicæ fidei per abrupta ducitur, expedit, ut omnes Christiani, magni videlicet, mediocres & parvi, manus operarias apponant, quilibet videlicet juxta posse & nosse divinitus sibi datum, ut unio subito Ecclesiastica reducatur: Ideo ego tantillus, vera caritate motus, hæc describere volui, ex quibus elicere plures poterunt, quæ expedirent in eodem sacro concilio, & ea efficaciter sequi & exequi, ut tenentur: Ne à tanto bono, quod ibi dante Domino perficietur, tacendo & dissimulando remanerem prorsus exclusus, & quæ quilibet bonus corrigat, & emendet, prout placebit eidem, salva semper veritate.

Ceterum, ne quid omnino prætermittamus, quod ullam rebus his affundere lucem possit, exhibebimus hic illa etiam, quæ superioribus in *Codice* laudato *MSCto AUGUSTISSIMÆ CÆSAREÆ BIBLIOTHECÆ VINDOBONENSIS* porro sunt subjuncta, geniumque referunt *Alliaci*.

De Romanorum Imperatoris Majestate Supremoque Jure.

FEcit autem DEUS *duo luminaria magna* in firmamento cœli: Majus, ut præesset diei, & luminare minus, ut præesset nocti, *Gen.* 1. Quibus figu-

figurantur *duæ potestates* seu dignitates, quæ sunt *Pontificalis* & *Regalis*. Sed illa quæ præest diebus, id est spiritualibus, major est, quæ verò carnalibus, minor, ut legitur *Decretal. lib.* 1. *tit.* 33. *cap.* 6. De quibus *Fridericus secundus Augustus* loquitur in hæc verba: *In exordio nascentis mundi provida & ineffabilis Dei providentia, cujus consilio non communicant aliena, in firmamento cœli duo statuit luminaria, majus ut præesset diei, minus ut præesset nocti. Quæ duo sic ad propria officia in regione Zodiaci efferuntur, ut etsi multoties ex aliquo se respiciant, unum alterum non offendat; Imo quod est superius inferiori suam communicet claritatem. Et à simili provisione eademque æterna in firmamento terræ duo voluit esse regimina, scil. sacerdotium & imperium, unum ad cautelam, aliud ad tutelam, ut homo, qui erat in duobus componentibus diutius dissolutus, duobus retinaculis frenaretur, & sic fieret pax orbis terræ, hominum processibus limitatis.* Hoc autem pulchro & largo protractu deducitur in exordio *Constitutorum* suorum *regni Siciliæ*, quæ incipiunt: *Post mundi machinam.*

Et quodvis sequitur naturam in quantum potest. Sic etiam congrueret, atque omnino mortalibus expediret, ut *istæ duæ potestates* sic *semper mutuis amicitiis & favoribus* insimul essent congregatæ, *ut saltem una alteram non offenderet*, nec ejus statum & gloriam eclipsaret.

Sunt etiam hæ duæ *potestates ab invicem discretæ*, ut patet *Decret. dist.* 97. *ca.* 1. Ubi Bonifacius papa scribit *Imperatori: Ecclesiæ meæ, cui Deus noster meum sacerdotium, vobis res humanas regentibus, deputavit, nos cura constringit.*

Et sicut in spiritualibus *Papa* omnibus præest, ut colligitur ex præmissis, sic *Imperator omnibus in temporalibus major est*, etiam super omnes Reges. *caus.* 7. *quæst* 1. *ca.* 41. Et omnes nationes sub eo sunt: supremus enim est princeps & dominus mundi. Etiam Judæi sub eo sunt: & provinciæ ei subsunt.

Et Papa vocat *Imperatorem dominum suum*; *dist.* 63. *c.* 17. & *caus.* 23. *q.* 1. *c.* 7. Et *Papa* accusatus vel diffamatus de aliquo delicto, *Imperatoris examini se submittit*: 2. *quæst.* 7. *c.* 41.

Et *electio Romani Pontificis ad jus pertinet Imperatoris*: *dist.* 63. *c.* 23.

Et *ab* ipso *Imperatore omnes Archi-Episcopi accipiunt investituram*: *Ibidem.* Et nisi *Archi-Episcopus* vel *Episcopus* laudetur vel *investiatur ab Imperatore*, à nemine consecrandus est: *ibid. c.* 22.

Item Papa supplicat Imperatori, ut cathedrali Ecclesiæ vacanti Episcopus præficiatur, scil. in Reatensi vel Tusculana, quæ tamen immediate Ecclesiæ Rom. subsunt: 63. *c.* 16.

Et *sacra Imperialis autoritas ordinationi Episcoporum est necessaria*; *ibid. c.* 15. Ubi *Papa vocat Imperatorem clementissimum principem.* Et Imperator scribendo Papæ se præponit: *dist.* 97. *c.* 2. & 63. *c.* 33.

Et Imperator Dei minister est, vindex, illi qui male facit & ei qui bonus, juxta Apostolum *Rom.* 13. Item *Prov.* 8. dicitur: *Per me Reges regnant, & legum conditores justa decernunt.*

Præterea Romanus Princeps dicitur *princeps communis omnibus post Deum.* Et hunc in finem ei reverentiam præstare oportet, quam qui non exhibet, apud Deum non potest præmia invenire.

Præterea per Imperatorem manifestantur *jura*, quæ *post Deum* affectione humana *diligenda* & *colenda* sunt. Nam Imperium cum Augusti nomine suscipienti *tanquam præsenti & corporali DEO* fidelis est præstanda devotio, impendendusque pervigil famulatus, qui Deo regnat autore. Quia non frustra est instituta potestas Regis: *caus.* 23. *q.* 5. *c.* 18. Unde Regum proprium est facere judicium & justitiam, & liberare de manibus calumniantium oppressos & peregrinos: pupillæ & viduæ, quæ facilius opprimuntur à potentibus, præbere auxilium, *ib. c.* 23. Ex his, debet furta cohibere, adulteria punire, ipsos de terra perdere, parricidis & perjuris non sinere vivere, filios suos non sinere inique agere, *ibid. c.* 40.

Sed hodie adeo *depressa* est *Imperialis potestas*, ut magis honoretur ac veneratur etiam à maximo usque ad minimum

nimum aliquis *Capitaneus* gentium armigerarum *in Italia*, quàm Imperator vel Rex Romanorum. Sed num hoc sit expediens videant illi quorum interest.

Unum tamen patet, quod postquam Imperialis potentia taliter depressa fuit, non nisi oppressiones & violentiæ, nec non divisiones in universa Ecclesia præsertim in Italia pullularint, nedum statim finis instet earundem. Video, quod illi qui civitates & bona imperii occupant multum sint intenti ad pugnandum contra Saracenos pro recuperatione terræ sanctæ de manibus ipsorum, & succurrendum brachio extento & manu forti oppressis Christianis infinitis per Turcos, Tartaros, Schismaticos & paganos.

Ex quibus infertur, quod *Papa non debeat se intromittere in temporalibus*: Nec econtra Imperator de spiritualibus. *Dist.* 96. *c.* 6. Ubi redditur hujus ratio, videlicet; *Quoniam idem mediator Dei & hominum, homo JESUS Christus actibus propriis & dignitatibus distinctis officia potestatis utriusque discrevit, &c.* Igitur cum oporteat rempublicam armis & legibus conservari, licet Papa ad alterum istorum, scil. quoad legum conservationem, forsan consilium dare posset, ad reliquum tamen commode attendere nequit, nisi per medias personas, quæ qualiter servent Ecclesiam experientia docet. Et semper respublica pro ejus conservatione armis & legibus eget. Quia etiam militaris res legibus in tuto collocata est, quemadmodum ipsæ leges armorum præsidio servatæ sunt.

Unde etiam per Ecclesiasticos prælatos & alias inferiores Ecclesias parvas de præsidiis & possessionibus suarum Ecclesiarum ut eis tuta essent omnia, subjecta Cæsari, pro tempore illi tributum solvere consueverunt. Et conveniens esse tributum, nisi ab Imperatoris benignitate ab his promeruissent immunitatem. Quibus taliter qualiter introductis, sequitur quod intendo.

His in *antiquissimo* isthoc *pretiosissimoq; Codice MSCto AUGUSTISSIMÆ BIBLIOTHECÆ CÆSAREÆ VINDOBONENSIS* alia quædam ulterius attexta videmus ratione materiæ superioribus congrua, ejusdem quidem autoris, ast ex alio fortassis scripto petita. Id quod colligere licet ex sequentibus in istoc *Codice MSCto* obviis, quibus hæc data inscriptio: *Sequitur in eadem epistola.* Ut ex *Alliaci* quadam *epistola* hæc videantur deprompta, fortean Gersoni inscripta, quocum de Ecclesiæ oneribus per literas sæpe multumque egit, quod ex superioribus constat. Memorabile præterea, quod, qui Concilii Constantiensis tempore *hunc MSCtum Codicem incomparabilem* exaravit, intermittere non potuerit, quin lectorem excitaret, atque in admirationem Alliaceni genii, sinceritatis, Zeli ac pro communi bono studii raperet, hoc præmisso charactere: *Nota Zelum, sensum & dictamen hujus autoris.*

De Exactionibus quibus Johannes 23. Ecclesias suo tempore nimium onerabat.

DE tributariis *decimarumque oneribus* hæc conditio summe indecens, imo detrimentosum tam Pontifici quam Imperatori, Romanæ Ecclesiæ & imperio, subditos indebitis & superfluis insaustarum *decimarum* & *gabellarum* oneribus & aliis quibuslibet *exactionum* incommodis & talliis urgeri & prægravari. Nam si in talibus Principibus paternales non vigent erga suos subditos pietatis affectus, frustra aliorum principum erga suos munificentiæ & gratiarum impendia, subjectivæ sortis relevamenta, præstolari videntur.

Qui quo majoris libertatis beneficio, ob præstandæ suorum Principum magnificentiæ dignitatem, merito gaudere deberent, nunc nedum miseræ subjectioni, sed etiam præterea pessimæ addicti servituti & aliis servilioris effectus incessanter multiplicibus execrabilis fati vulneribus aliisque diversis & miserabilibus peccatorum virgis obtunduntur.

Denique rationi absonum & omni ordini videtur adversum, quod cum singularis annuus terrarum fructus sterilitatis incommodis subtrahatur, & negotiandi extra castra & alia loca certa temporalia subditis non vacet facultas, nihilominus *infaustarum decimarum & gabellarum aliarumque importabilium exactionum* ab ipsis subditis expectentur emolumenta. Imo quod super omnia detestandum est, latrunculorum & prædonum variis incursibus multipliciter & incessanter afflicti, nedum bonorum & animalium ac rerum imo personarum suarum quotidie gemunt dispendia, nec est qui eripiat aut protegat multiplicibus & miserandis infortuniis & incommodis sauciatos. Patetque heu! infelices Christiani nominis professores se arbitrari, quoad depravatum principum Christianitatis regimen, ovibus & fidelibus deterioris conditionis, quam extremæ servitutis.

Utinam Christiani, Christianitatis præsertim *Ecclesiastici Principes* attenderent illud *Bernhardi: Si sacerdos pastor est, & populus oves, dignum est, ut à mille appareat ovibus pastor dissimilis.* Si instar mei, qui ovis, fuerit pastor meus, & ipse inermis graditur, vultum gerens deorsum, in terram semper respiciens, & soli ventri interituro pabula quæritans, quo destruimur verè, si venerit lupus, non erit qui provideat, qui occurrat, qui eripiat. Decetne pastorem more pecoris sensibus incubare corporis, hærere in infimis, inhiare terrenis, non potius erectum stare ut hominem, cœlum mente suspicere, quæ sursum sunt quærere & sapere, non quæ super terram.

Sed in nos cadit illud *Seneca epistola 94. ad Lucillum:* Universa philosophia non trahit animis veterem pestem. Nam in malis inveteratis & induratis regressus non patet ad meliora. Et ideo omnes egemus gratiâ & misericordia Dei, ut induratos nos caritatis suæ flamma molles faciat. Quia difficile est consueta relinquere.

Sicut Ecclesiasticorum principum illo tempore negligentiam vel etiam in subditis suis exhauriendis nimiam severitatem corripuerat *Alliacus*, Johannis XXIII. insatiabilem auri cupidinem aliorum exemplo notans & damnans: Ita porro non intermisit ibidem monere, talem Ecclesiasticum præsidem, qualis Johannes XXIII. loco esse movendum, meliore substituto, uti mox in Concilio Constantiensi factum. In *MSCto* itaque *Codice VINDOBONENSI* postremo succedunt, quæ illud velint. Quæ nec hic præterire fas fuit. In fronte monetur, quod *ex eadem epistola* hæc sint desumpta, unde superiora.

Repetitum Petri de Alliaco Consilium, Reipublicæ Præsidibus suo tempore datum, & in Constantiensi Concilio sancte observatum de Johanne XXIII. Ecclesiæ nimis oneroso sede movendo.

SI modo vacaret discolus & adversus modernos populis præsidentes furtivus malignator, & eorum magnifici & vani, ne dicam infelicis, quoad feralem miserabilium subjectorum oppressionem, status delator, posset ex supra relati antecedentis determinatione, multis non dubito ex ipsis præsidentibus

tibus exosa, sed tamen juri divino & humano ut videtur consona, per modum necessarii consequentis exemplaris inferri sententia: Quâ natura nonnullas bestias, præsertim *apes*, DEI & hominum gratis ministras, intellectu carentes, sed naturali præditas industria, quasi divinitus insignivit. Videlicet: Quod si sensuali & penurioso vel aliàs ad congregandum favum incommodo eis tempore Rex ipse expers laboris, honori vacans, apum ministerio vivens, quasi prodigus & aliis onerosus, repositi favi consumptor existat, ipsum apes non solùm abjiciunt, sed occidunt. Et ob hoc satis mirandum, quod homines adeo intellectu & ratione præditi, suis calamitosis, eos miserabiliter exacerbantibus, nesciunt vel non curant, in non modicam suam & reipublicæ læsæ pernitiem, obviare, seu oportune providere. *Prov.* 2. Vade ad formicam, o piger, & disce sapientiam. *Seneca lib. de Clement. Non pudeat ab exilibus animalibus trahere mores.* Sed quia moderni solis voluptatibus, illecebris, jocis & solatiis vacant, non mirandum, quod ut pecudes se regi & inaniter lacerari permittant.

Hæc sunt quæ in laudato præclarissimo & ob antiquitatem venerabili *MSCto BIBLIOTHECÆ CÆSAREÆ VINDOBONENSIS* indivulso nexu cohærent, *Petro de Alliaco*, ut sane apparet, acceptum ferenda. Et *illius* quidem *temporis* misera Ecclesiæ facies & in his sese contemplandam præbet. Cujus miseriæ culpa maxima in *Johannem* 23. devoluta. Qui Ecclesias artibus suis pecuniariis exhauriret, Jura Imperii extenuaret, sicque Ecclesiæ & Imperio maximo esset oneri. Quapropter in Concilio Constantiensi sede eum moveri consultum omnibus visum. *Theodericus Vrie*, *Nicolaus Clemangius*, *Johannes Gerson*, eandem plane cum *Alliaco* nostro exposuerunt sententiam, de juribus Imperii Romano-Germanici per *Johannem* 23. nimiopere violatis Imperio restituendis, de Imperatoris suprema autoritate vindicanda atque conservanda, Ecclesiis denique à nimiis Johanneis exactionibus liberandis. Et hæc omnia Universali Ecclesiæ Reformatione *in Concilio œcumenico Constantiensi* quærenda esse unanimiter affirmarunt. Ut æterna digni sint hi Viri memoria, qui Imperatoris Majestatem ac Imperii Romano-Germanici autoritatem, gloriam, potentiam, jura, tuiti, Ecclesiæ & Reipublicæ salutem impense quæsiverunt.